

**Christophori || Helvici || In Academia Giessena Quondam
Do-||ctoris & Professoris, Theologi, Philo-||sophi, Historici,
Chronologi, Philologi || laudatissimi, Libri || Didacticci,||
Grammaticæ || ...**

Helwig, Christoph

Giessae, 1619

D. Christophori Helvici Grammatica Græca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70031)

D. CHRISTOPHORI
HELVICII
GRAMMATICA
GRÆCA.

Cum Privilegio Casarco.

G I E S S Æ,
Typis & Impensis Casparis Chemlini.

ANNO M. DC XIX.

N O M E N.

In nomine sunt duo Accidentia
Genus & Casus.

G E N U S

Agnoscitur ex terminatione in
quavis Declinatione.

C A S U S

Sunt quinque in utroq; Numero:

1. Nominativus	Ex his vocantur
2. Genitivus	duo Recti, No-
3. Dativus	minativ⁹ & Vo-
4. Accusativus	catus, Ceteri
5. Vocativus	vocantur Ob-
- liqui.

De Casibus in genere

R E G U L Ā:

1. Neutra ubique habent tres si-
miles Casus, Nominativum,
Accusativum & Vocativum.
 2. Iisque in plurali terminantur
in α.
- [Et per contractionem in η in ᾳ Declina-
tione.]

Q. Si unde loquuntur η & αντιστοίχοι
obnūcta quia regente non alicuius lecaufibet.

DECLINATIO.

Declinationes sunt quinque:

- I. PRIMA est, quæ Genitivum Singu-
larem terminat in ης, Dativum in η.

[In Masculinis verbis Genitivum in ος. In Fe-
mininis, Nominativum in α παρυμ, επι, da-
vel οι terminantibus, Genitivum in οι.
Dativum in αι.]

¶ Nominativus habet terminaciones 4.
Α, Η, ΑΣ, ΗΣ.

- II. SECUNDA est, quæ Genitivum Sin-
gularem terminat in ς, Dativum in ω.

¶ Nominativus habet terminaciones 2.
ΟΣ, ΟΝ.

[Επι & hujus declinationis terminatio in οι
ex οι πuro contraria.]

- III. TERTIA est, quæ Genitivum Sin-
gularem terminat in ος, Dativum in οι.

¶ Nominativus habet terminaciones 8.
ΑΙΤΝΡΣΕΥ.

- IV. QUARTA est, quæ Genitivum Sin-
gularem terminat in ξς, Dativum in ει.

¶ Nominativus habet terminaciones 5.
ΗΣ, ΕΣ, ΟΣ, ΩΣ, Ω.

- V. QUINTA est, quæ Genitivum Sin-
gularem terminat in εως, Dativum in ει.

¶ Nominativus habet terminaciones 2.
ΕΩΜ. ΕΤΣ & ΙΣ.

S U B-

Græca.

3

S U B S T A N T I V O R U M

Genus & Causus

per singulas Declinationes.

Prīmæ Declina- tionis.

In $\alpha\Sigma\&\,\eta\Sigma$ Masculi-
na sunt.

In A & H Fœminina
funt.

¶ Ab H^ES Propriis & Patronymicis fit Vocativus illius.

Secundæ Decli-
nationis.

In ox & ore, Mascul
lina sunt ^{glans ilicis}

Grammatica
Tertiae Declinationis.

M A S C U L I N A sunt,

In A N;
In H N;

Genitivo αρος

Genitivo ηρος

[Excipe in οντινον, αδην, αζην, ειρην, λεμην, παυθην, μηρην,
παιρην, νημην. Sed ιαρην, ειρην.]

In T N;
In Ω N;

Genitivo ινος.

Genitivo ονος.

Excipe -ονος; { αγαρηνον, εκρημων, αζων, αρτημων, βερχων,
δαιμων, λεων, μακεδων, πατων, ποσων, πειων,
τεκτων.

--οντων; { χιρων
δερχων, λεων, θρησκων. Sic propria in ιων,
& Participiorum formam habentia.

¶ κινων, κυδων.

--ηγιειν, ξενοφων, δημιουρων, σελομων.

In Σ;

Genitivo κος.

[Excipe, λαρηγξ, πατηγξ, ισερηγξ,] 295. Et à verbis secundis
συστηγξ, τετηγξ,] conjugationis orta, ut
απαγξ.]

{ ονξ = επερδηνυξ, διάρηνξ
τοιχαρηνξ } κος
καλαειξ

αναξ ——— κτος.

In Η P;

Genitivo ηρος

[Excipe ιρος, αιηρη, αηρη, Φερητηρη, πιηρη, μηηρη.]

ηξος ——— πατηρη

ηρης ——— αιηρη

Hac

Hæc pagina continet exceptionem Generis.

Excipe in *Fœminina*, σερῆν, φρήν, φρεσός.
HN. { Commune, χήρ.

Excipe in *Fœminina*, ἄλων, βοὸν, γλύχων; μήκων, μελέδῶν, τεύρων.
ΩΝ. { Et nomina urbium.
ἀπροχορδῶν, εἰκὼν, ἡῖον, λαθεδῶν, σινγύλων, οὐπεδῶν, σιγδῶν,
(τηκεδῶν, τευγάν, χελεδῶν, χθάν, χεών). Et omnia in ηδῶν. } οὐος

Excipe in *S.* 1. *Fœminina*: αὐλαξ, ἄμυξ, βέμβηξ, θείδηξ, δηξ, δίπλαξ,
κλίμαξ; κελάξ, κρίξ, κλώμαξ, κάμαξ, λάρναξ, λάταξ, μάσαξ, } κος
πόληξ, πήλινξ, πλάκεξ, πνήνεξ, χάσηξ palus, σχίδηξ, σύνδηξ, } κος
φῶιξ, χοῖνιξ. Τὰ λέπτηξ, εκθέν.
άπτηξ, μάσηξ, οὐρφηξ, πτέρηξ, πέπειξ, πένεξ, σμά- } γος
δηξ, σφίγηξ, σύργηξ, σύξ, φάλαγηξ, φάργηξ, λύγηξ, singulus.
πήνηξ, θείηξ — χος.
γάξ — κλός.
2. *Commune*, λύγξ, λυγχός.

Excipe in H P { 1. *Fœminina*; γασῆρ, δημήτηρ } τεῦρος.
μήτηρ, θυγατρος — κηρ.
2. *Neutra*, ἥρ, κηρ.
3. *Commune*, ἥηρ — έργος.

Grammatica

M A S C U L I N A sunt

In ΩΡ;

Genitivo ορος.

[Excipe ορος — ιχθεις φάσ.

In ΕΙΡ, φθειρ.

Genitivo ερος.

In ΤΡ, φίληρ.

Genitivo υρος.

In ΑΣ; quæ Genitivo αυτος, faciunt.

αδαιμας, ανδερας, ελεφας, γριας, ανδας, αιδας, πελεκας, ιμας.

Item λαας, λαας, λααος, λααι, λαατ.

In ΟΤΣ;

Genitivo οος, οι, ουν, ου.

[Excipe πονος, — οδος

οδον — οντος

ex οεις, οις — ουγιος.

In ΩΣ; γελως, ερως, ιδρως, φως, χρως.

Genitivo ωος.

Excipe θρως
 θρος
 ιρως
 μιρως
 ηρως
 καλως

{ω@}

In ΗΣ,

Genitivo ηος.

αμην, θητιβλης, κελης, λεβης, μαγυης, ταπης, σης, μύκης, πένης, έρητης, θηης, κρηης.

[Peregrina sunt: Κλιμης, Ουνάλης — ει@.

In Υ;

Genitivo πος.

[Excipe, βος — φαψ, λιψ, χαλυψ, λέρυψ, πανδότηψ.

Αραψ, νιψ.

φος — κινυψ, σκίσεψ, γριψ.

Hæc

Hæc pagina continet exceptionem Generis.

Excipe in { 1. Fœminina; αἵωρ, ἀλέκτωρ.
 ΩΡ 2. Neutra; ἔλωρ, ἐπέλωρ } αἱωρ
 πέλωρ, τέκμωρ

σούρωρ } αἱωρ
 ύδηρωρ } αἱωρ

Excipe in { 1. Fœmin. χειρ.
 Εἰρ 2. Commune ἀντίχειρ.

Excipe in { 1. Commune; μάρτυρ.
 ΤΡ 2. Neutrūm, πῦρ.

Excipe in { 1. Fœmin'na, Urbium nomina, ὄπους. Ιεροχοῖς—οὐνίζεται.
 ΟΥΣ 2. Neutrūm, οὖς, αἴτος.
 3. Commune, βεῖς.

Excipe in { Neutrūm φῶς, lumen.
 ΩΣ Fam. φῶς inusta macula, ἀδός: γαλάως, αἴτο.

Excipe Fœmininum εὐθύνη.

Excipe in { Fœminina, θή, καλαμάρια, φαλαλία, φαλαλία, φαλαλία.
 Ψ Φλέψ, φλέβα, καπτίλα, φαλαλία, φαλαλία.

FORMI-

Grammatica

FOE MININA sunt.

In AΣ;

Genitivo ἄδος.

In ΟΤΗΣ & ΤΤΗΣ, in penultimā acutum habentia, Genitivo ητο.

Pauca pertinet ad i. Declinationem, δεσπότης, δημότης, πέπλης.

In IΣ,

Genitivo ἕδος.

[Excipe μέρμις — ἕδος, ἕδω & ει.

χάρις } — ἕδος & ιτο.

θεῖας }

σφραγίς, κρηπής — ἕδος.

καύις — εος, pulvis, ἕδος lens lenticularis.

In TΣ; Masculina;

Genitivo νος.υν.

[Excipe πίλαινος, πῆχυς — εινος.

έπηλος, νέπηλος, πηλαινος — εινος.

In ATΣ δυο, γεγονης, ναυς

Genitivo χραδος, νενοις

In EIΣ κλαις

Genitivo κλειδος, δι, δα & ει.

In AIΣ, δαις, δαιτος.

In ΛΣ, ΝΣ, ΡΣ, αλης, αλος, ελμηνος, θος, δάφνηρος, τος, πίγυρος, θος, πειρινος, θος.

N E U T R A sunt.

In AP; έπερη, νέκτρος.

Genitivo ἄρος.

[Excipe διλεπη, ἐπαρη, ήπιαρη } ατος.
σέαρ, φρίαρ, } ατος.
ὄναρ — ονειροτος.

In ΟP, αρος, ήπερ.

Genitivo ορος.

In AΣ; Genitivo ἄπος & in ως contracte, αρης & ας puro. Vide Formulas,

ἀλης, σέλης, τίρης, κέρης

γέρης, γηρης, πέρης, κρέης.

In I & T

Genitivo ιος, νος.

[Excipe μέλι, μέλιτο, σινητη, εινος. Decl.
εινος, εος πινο.

Hæc

Hæc pagina continet exceptionem Generis.

Excipe in ΑΣ Commune, φυγάς.

Excipe in ΙΣ
 1. Masculina, κις, κιος, λῖς, λιδες, λῖν.
 λῖς, λιτός. Πάχες, ιδρός, ιδη, &c ιρ.
 2. Commune, θύνις — ιθός, ιθη, & ιη.

Excipe in ΤΣ
 Fœminina: δύνις, ιγήνις, χέλης, οφρύς, οσφύς & omnia in ηνη.
 Item, χλαρίνης, οθόνη.
 κόρης, καῆμας — οθόνη, οθη, & ιη.

Excipe in ΕΙΣ Masc. κιθής, κτενός.

Excipe in ΑΙΣ Commune: παις παιδός.
 Neutrūm: σεις σειτός.

Excipe in ΛΣ
 Mascinaduo, ἀλς, Sal, ἀλὸς, μάκαρος, ρόν.
 ΝΣ, ΡΣ

Excipe in ΑΡ Masc. ψάρ. Fœm. δάμαρ, αρτος
 δαρ.

Grammatica
DE CASIBUS NONNULLIS
tertiæ Declinationis.

Genitivus definit in *ος*.

Dativus in *ι*.

Accusativus in *α*.

Excipe 1. Terminata in *ις, υς, αυς & ους*, purè flexa mutantur in *ν.*

(*υτ, κόνις, κόνιν: χέλυς; χέλυν: γεῦς, γεῦν: βοῦς, βοῦν.*)

2. Gravitona in *ις, υς, non purè flexa, utroquemodo Accusativum faciunt.*

(*υτ, ὄρης, ὄρηθας ή ὄρην: κόρης κόρηθας, ή κόρην.*)

Vocativus est similis Nominativo.

Excipe

1. Gravitona flexa per *αι/ᾳ, οι/ῃ, αι/ᾳ, οι/ῃ*, abjiciunt *τος* Genitivi.

2. Gravitona in *ως, & ων*, flexa per *αω/ῳ, οω/ῳ, αω/ῳ, οω/ῳ*, abjiciunt *ος* Genitivi.

3. Terminata in *εις, εν*, faciunt Vocativum per *ει & εν*. (*χαείει & χαείεν*)

4. Gravitona in *ης*, faciunt *εη* (ut *μητης, μητηγ.*)

[*Sic etiam 4. accusitona ιδηπ, στατηπ, δικηπ, retractio accentu, ιιηπ, πάτηπ, δάηπ, τύηπ.*]

5. Σ Nominativi abjiciunt terminata in

ις & υς gravitona (*χάεις χάεις: δέρνις δέρνις: βότευς βότευς.*)

υς Adiectiva acutitona (*οἴξις οἴξι: ηδύς ηδύν.*)

υς unifyllaba, (*μῦς, μῦν; δρῦς, δρῦν.*)

υς (ut *βοῦς, βοῦν. Præter ποὺς οδοὺς invariata.*)

[*Nota etiam hec, ἄργην, ἄρρεν, τέρπην, μέλας, μέλαν, πέλας, πέλαν, πάτης, πάτην, πάτης, πάτην. In Participiis Vocativius semper est similis Nominativorum.*]

Dativus Pluralis fit à Dative Singulari, posito σαντει.

(ut *εῆπεις, εῆπεσι.*). Rejectis δ τ θ ν, si ad sint..

ut λαμπάδι λαμπάδι.

σώμαπι σώμασι.

δέρνιθι δέρνισι.

έπληγις έπληγι.

Ex ενη fit ει.

Ex ονη fit ου.

Ex ανη fit α.

Nota 1. terminata in *σ ξ ψ* adjiciunt *τ* Nominativo:

(*ηγερξηγέρξι, φλέψ φλέψι*) Præter *ονς ωντι, ποὺς ποτι, κλείσ κπετι.* Πήχυς, πέλεκυς & adjectiva in *υς* per eos flexa habent ει. Participia v. in *ως, οις.*

25. Quin-

Græca.

2. Quinque in ἡ faciunt αἱ, ἀνήρ, πατέρ, μητέρ, θυγάτηρ, γαστήρ αὐθεῖσι, πατεῖσι,
μητεῖσι, &c.

[Ἄλλοι εἰσὶ χεροί. Άλλοι εἰσὶ γάστερι.]

Velsic:

Dativus Pluralis in σι, fit à Nominativo Singulari, ita:

Ad ε, α, ι, υ, ——— adjice σι (χείραμα, χείραμασι)

Ad ο, ζ, ψ, ——— adjice οι (όρνις, ορνισι)

Ad ρ (abjecto ν) ——— adjice σι (έλλην, έλλησι)

¶ Ab αν, ον Θ — fit εσι. (δαίμων δαιμοσι)

Ab αν, ον Θ — fit ουσι. (λέων λέουσι)

Ab ην, εν Θ — fit εσι. (Φρέν Φρεσι)

Ab αρ, αι Θ — fit αισι. (Φρέαρ, Φρέασι)

[Άλλοι, πᾶν εἰσὶ μέσοι, πάσοι. Άλλοι, κτεσι. Άλλοι, πάκυσ, πάλεκυσ — τοσι.]

Άλλοι χεροί. Άλλοι άσι. Άλλοι ποσι. Άλλοι γάστερι.

Άπαντερ, ἀνήρ, μητέρ, θυγάτηρ, γαστήρ vide Formularis declinationis.]

Quartæ Declinationis.

In ΗΣ, Communia & Adje-
ctiva sunt.

Excipes 1. Masculina: Nomina propria composita.
2. Fœminina in ήσης.

In ΕΣ, Neutra sunt.

In ΟΣ, Neutra sunt.

In ΩΣ, & Ω, Fœminina sunt. In αις duo sunt: αἰδωσι ησι.

Quintæ Declinationis.

In ΕΥΣ, Masculina sunt.

In ΙΣ, Fœminina sunt. Excipe Masc. { ώντος, μαρτιώντος, οφίς,
πόσις. Communia ορνις.

Huc pertinent omnia verbalia in σις, ξις, ψις. Item πάλις. Et enumerata Masculi-
na. Cætera sunt declinationis tertiae.

B 2 RE-

Grammatica
Regulæ Generales.

Masculina sunt:

1. Nomina Virorum, Deorum, Gentilium, Angelorum.
2. Gentilia unius terminationis. [Duarum vero terminationum prior est Masculina, posterior Fœminina.]
3. Nomina Fluviorum.
4. Nomina Menfium, Montium, Ventorum.

Fœminina sunt:

1. Nomina Mulierum, & Dearum Gentilium.
2. Nomina Regionum, Insularum & Urbium.
3. Arborum.
4. Gemmarum. ¶ Ab his omnibus excipe Terminationem in ov, perpetuo Neutram.

Neutra sunt:

1. Nominamaterialiter posita. [Iis additur perpetuus articulus τὸ, ut τὸ ἀλφα.]
2. Terminata in ov.

Hæ regulæ Generales derogant & prevalent Terminationi.
[Excepta sola terminatione ov, ut jam dictum.]

A D J E C T I V O R U M
Genus & Casus.

-
1. Adjectiva trium terminationum sunt in I. generis Masculini, in II. Fœminini, in III. Neutri.
 2. Adjectiva duarum terminationum sunt in priore generis Communis, in posteriore generis Neutri.
 3. Adjectiva unius terminationis sunt generis Omnis:
-

Trium Terminationum.

OΣ purum	HN, ενος	EINA	EN	(ut τέρεν, τέρενα, τέρεν)
[Sic ε]	ΑΣ, ανος	AINA	AN	(sic μέλος, μέλαινα, μέλαν)
OΣ				{τάλας, τάλαντα, τάλαν}
				[Sed μέγας μεγάλη, μέγα . πᾶς, πᾶσα, πᾶν, cum compositis: ἄπαν, ἄπιστοι, ἄπαν]
	ΕΙΣ, εντος	Eosα	EN	(ut χαείας χαείεσα, χαείεν.)
[Sed εις, μεταβ.]	ΤΣ, ενος	Eια	T	(ut γλυκίς, γλυκεῖσα γλυκύ)

[Sequen-

[Sequentia hæc contrafacta.]

¶ Ex ὅσ-ΟΤΣ, οῦ, Α, ἄς ΟΤΝ, οῦ (ut ἴεροῦς, ἐραῖς, ἐραιν.)
ΟΤΣ, οῦ, Η, ἥς, ΟΤΝ, οῦ (ut ἀπλοῦς, ἀπλῆς, ἀπλοῦν.)

¶ Ex ἔσ-ΟΤΣ, οῦντος, Οὐατα, ΟΤΝ (ut μελιποῦς, μελιποῦντα, μελιποῦν.)

¶ Ex ιες-ΗΙΣ, ητητες ΗΙΝ (ut πμῆς, πμῆτα, πμῆν.)

Participia vide in formulis Conjugationum Postea Prima & Tertia terminatio est
Tertia Declinationis, Media est Prima. Præter ας, ος, Secundæ.

Duarum Terminationum.

ΟΣ ου	ΟΝ (ut ἔμορφος, ἔμορφον.)
Secunda Composita & pleraque Derivata.	αιώνιος, αἰώνιον.
ΟΤΣ ου	ΟΤΝ, Composita ἀνούς, χροῦς, ροῦς, τλοῦς.
ΩΝ, ουος	ΟΝ (οικόπεδων, οικόπεδον.)
Derivata & Comparativa.	
ΗΣ, ους	ΕΣ (ἀληθῆς, ἀληθὲς)
Innumera 4. Declinationis. [Πίνγι autem tertiae facit πινητα, sine Neutro.]	
ΗΝ, ουος	ΕΝ (ἰεράνιχην, ἐραῦχεν ἀρρήν, ἀρρεν vel ἀρσην, ἀρσεν.)
IΣ, ιδος aut ιτος	I (ευχαριστη, ευχαριστη).
A nominibus in ις composita.	
TΣ, νος, aut εως,	Τ (ἀδακρυς, ἀδακρυ.)
Tertia Composita à nominibus in ος.	ΟΤΝ (δίπους, δίπουν.)
ΟΤΣ, οδος,	
Composita à πον.	ΟΤΝ (καρχαρόδοντος, καρχαρόδοντον.)
ΟΤΣ, οντος	
Composita ab οδης.	ΩΝ (μονόκερος, μονόκερων.)
ΩΣ, ωτος	
Composita à γέλως, κέρας.	ΟΡ (ἀπιτωρ, ἀπιτωρ)
ΩΡ, ορος	
Composita à nominibus in ης.	

Unius Terminationis.

Paucissima sunt, ut Composita à χειρ, & πίν, & ακην.

μακρόχειρ, θευτικη, ευελιν.

[ἄρταξ autem generis communis potius, quam Omnis; consensu Grammaticorum optimæ noīæ.]

ADJECTIVORUM
Comparatio.

POSITIVUS	COMPARATIVUS	SUPERLATIVUS
σωφρός, ἡ, ὁν (penult.brevi)	σωφρότερος	σωφρότατος
καθάρος, ἡ, ὁν, (penult.longa)	καθαρότερος	καθαρότατος
ἀπλοῦς, ἡ, ουν	ἀπλούστερος	ἀπλούστατος
μέλις, αίνη, αη	μελάντερος	μελάντατος
χαρέις, εαγά, εν	χαρέστερος	χαρέστατος
γλυκὺς ἔται ὑ	γλυκύτερος	γλυκύτατος
σωφρών, ον	σωφρονέστερος	σωφρονέστατος
σωφῆς, ἐς,	σωφέστερος	σωφέστατος

REGULÆ.

Comparativi terminantur in περ.

Superlativi in τάτ.

1. Adjectiva in ος, penultimā longā, habent ὁπερ, ὁτάτ.
- Sed penultimā brevi, habent ὡπερ, ὡτάτ.
2. In ους faciunt οὐστερ, οὐτάτ.
3. In ας faciunt αἵτερ, αἵτατ.
4. In εις faciunt ἐτερ, ἐτατ.
5. In υς faciunt υπερ, υτάτ.
6. In ονι faciunt ονέτερ, ονέτατ.
7. In ης faciunt ἐτερ, ἐτατ.

Est autem penultima longa quando ος positivū precedit vocalis, natura vel positione longa. Breves y. e penultima quadam positivū precedit vocalis natura brevis vel antep.

IRRE.

IRREGULARIS COMPARATIO.

POSITIVUS

COMPARATIVUS

SUPERLATIVUS

αγαθός, ἡ, ὁν

{ αμείων
αρείων
βελτίων
χρέωσιν, χρέοτιν
λαΐων
καπίων
χερέων, χερίων

(αἰσθάτησθαι)
ἄριστος
βέλτιστος
χρέωστος
(λαϊστος)
καπίστος
χερίστος

POSITIVUS.

COMPARATIVUS

SUPERLATIVUS

μικρός, α, ὁν

{ μείων
έλασσων, έλαττων
ἴσων, ήττων
(μικρέτερος)
μείζων
πλείων

έλαχιστος
ἴκινος
(μικρότερος)
μέγιστος
πλείστος

μέγας, μεγάλη, μέγας

πολύς, πολλή, πολύ

γλυκύς

βερεχύς

βαθύς

βερεδύς

ηδύς

παχύς

ώκυς

ταχύς

καλός, ἡ, ὁν

αιρεχός, α, ὁν

σικτός, α, ὁν

μακρός, α, ὁν

ράθιος, α, ὁν

φίλος, η, ον,

εῖα, ν

νιτέρος, δείων

νιτέρος, δείων

ταχίων & θαίσων

καλλιών

αιριών

σικλιών

μαλασών, μηκιών

ράσων

φίλιών

φίληρος

πάχισος

καλλιστος

αιριστος

σικλιστος

μηκιστος

ράστος

φίλιστος

φίληρας

παλαστος

παλαιός	{ α, ον	πατέρος	αῖτος
γεραίος			
μουχός			
ἴδιος			
σχολαῖος	{ α, ον		
γενναῖος, α, ον		γενναῖεστος	γενναῖεστος
ἀνιηρὸς, α, ον		ἀνιηρεῖεστος	ἀνιηρεῖεστος
λαλός, η, ον		λαλίσεστος	λαλίσατος
πτωχός, η, ον		πτωχίσεστος	πτωχίσατος.

DEFICIENTIA GRADU

Positivo:

κέρδος)	κερδίων	κέρδισος
κῦδος)	κυδίων	κύδισος
ρῆσος)	ριζίων	ρίζισος
δεῦω)	δεύτερος	δεύτερος
Φέρω)	{ Φέρτερος Φερίων	{ Φέρεισος Φέρεισος
ἄνω	ἄνωτερος	ἄνωτερος
κάτω)	κατώτερος	κατώτερος
ἐσω)	ἐσωτερος	ἐσωτερος
ἐξω)	ἐξωτερος	ἐξωτερος
ἔνδον)	ἔνδοτερος	ἔνδοτερος
περσῶ)	περσώτερος	περσώτερος
οπίσω)	οπίσερος	οπίστελος
πέρρω)	περρώτερος	περρώτερος
ἐγγὺς)	{ ἐγγύτερος ἐγγύεων	{ ἐγγύτελος ἐγγύισος
ὑπέρ)	ὑπέρτερος	ὑπέρτελος
περι)	περίτερος	περιτελος, περιτο.

Positivo & Comparativo:

ἔλεγχος	ἔλεγχισος	πλήκτης	πληκτίσατο
σύρκυς	σύρκυστος	περιμβητής	περιμβότατο
πόπις	ποπίστατο	ἐχω	ἐχατο
κλέπτης	κλεπτίστατο	ὑψη	ὑψισος
φωρ	φωρότατο		

P R O

Græca.
PRONOMEN.

17

Pronomina sunt
Viginti:

ἐγώ σὺ οὐ
οὐτὸς αὐτὸς ἕκεῖνος
διῆρα πίσ, πίσ, ὅς.
ο articulus.

ἔμοις, σύς, ἔός, (vel ἄσ)
ημέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος,
ημεδαπός, ὑμεδαπός, ποδαπός

Primitiva undecim.

Derivata novem.

Ea sunt

Sextuplicia:

1. Demonstrativa; ἐγώ σὺ εἰ / οὐτὸς ἕκεινος διῆρα πίσ ὅς.
2. Relativa; αὐτὸς ἕκεινος ὅς.
3. Reciproca; οὐ ἔός σφέτερος.
4. Interrogativa; πίσ ποδαπός;
5. Possessiva; ἔμοις σύς ἔός σφέτερος ημέτερος ὑμέτερος.
6. Gentilia, ημεδαπός ὑμεδαπός ποδαπός.

Accidentia sunt Duo:

Genus & Casus.

G E N U S.

Genera sunt quinque ut in Nomine;
ἐγώ σὺ οὐ sunt generis Omnis & Substantiva.
πίσ generis Communis; in Neutro π.

Cætera sunt trium terminationum, & cognoscuntur ut in Nomine Adjective.

C A S U S

se habent ut in Nomine.

Declinatio.

Primitiva declinantur peculiari modo.

Vide Formulas declinationum.

Derivata declinantur sicut Nomina.

Nam pertinent omnia ad I & II. Declinationem.

¶ De Possessivis notandum, ea non usurpari nisi peculiarem vim demonstrandi insinuare debant. Alias sumuntur Genitivi primitivorum, ἔμοιν vel μου, ημῶν, σοιν, ὑμῶν, οὖν σφῶν.

De Articulo iñ nō notandum, id est valeat quod Germanicum ver / die / dñs. Et eodem, ut ille, modo fieri sāpē Relativum.

C

VER.

Grammatica VERBVM.

Accidentia Verbi sunt tria:

Forma, Modus, Tempus.

F O R M A.

{ Una in ω [aut μ .] quæ competit Activis & Neutrīs.

{ Altera in $\mu\alpha$, quæ competit Passīvīs.

Forme sunt tres: { Tertia itidem in $\mu\omega$, Media seu mixta : quæ promiscuè omnibus competit.

{ Paucā quādam habent Formam in $\mu\omega$ Passīvam, & tamen Actīvē & Neutraliter significant, ut Deponentia apud Latīnos.

M O D U S.

<u>Modi sunt quinque</u>	{ 1. Indicativus <u>Mōdūs</u> 2. Imperativus <u>Hic sunt Finiti</u> , & Verbum in tali Mōdo appellatur 3. Subjunctivus <u>Finitum.</u> 4. Potentialis 5. Infinitivus <u>Hic est Indefinitus</u> , id est, nullam certam personam aut numerū determinat, sed indifferens ad omnia.
--------------------------	---

T E M P U S.

<u>Tempora sunt septem</u>	{ 1. Præsens <u>5. Indefinitum prius.</u> 2. Imperfектum <u>6. Indefinitum posterius..</u> 3. Perfectum <u>Præteritum.</u> 4. Plusquamperfectum <u>7. Futurum.</u>
----------------------------	---

[Est & Futurum secundum formatum ex Indefinito secundo, quod slectitur planè ut Futurum ordinariū, sed non usurpatur nisi raro in Passivo.
 Est & futurum tertium, paulo post- Futurum, in Passivo, sed itidem rarius.]

Con-

Græca.

Conjugatio.

18

Conjugatio.
Conjugationes sunt quinque, quarum differentias & propagines vide in Formatio-
ne Temporum.

¶ In omnibus Verbis spēcūlāndā sunt p̄cipūlē quinq̄; Tempora. à quib⁹ cetera formantur.

1. PRÆSENS, à quo omnia Præsens & Imperfēcta.
2. PÆFECTUM, à quo Perfecta Activa & Passiva, & Indefinita priora Passiva.
3. INDEFINITUM PRIUS, à quo omnia priora Indefinita Activa & Media.
4. INDEFINITUM POSTERIUS, à quo omnia Indefinita posteriora & Perfectum Medium.
5. FUTURUM, à quo omnia Futura Activa & Media.

FORMATIO TEMPORUM SEQUITUR.

CLAVIS TEMPORVM

CLAVIS TEMPORVM.			
	Perfect.	Indefinit.	Futur.
1. ων φω τείω	χειροφω μητικούται	έχει εκείφην	μηψω επιθέσημαι
2. κα χω αγω, τινω	χε γνω, ξει, κτει	ξε χθην	ξε χθίσουμαι
3. τω θε ζω	ητε σματι, στει, στει	ητε στην	σω σθίσουμαι
4. λω μω νω εω	χε ητε, στει, τοιε	* α θην	ω θίσουμαι
5. <u>w purum</u>	χε μαι, ται, ται	ητε θην	σω σθίσουμαι
* De his Indefiniti & Futuri formatione vide latius infra.			
<u>Ad hanc ultimam</u>	<u>passivam formam pertinens sive verbis: Α' χων, βιων, γέχων, ελκυνων, κλειστων, μελεων, λευκων, πεθων, ζων, παθων, πιπιλων, πιπιληνων, καταψων, ηνασις simul terminationem 3. conjugationis habent. Codicis et cogitatio ad utramque Passivam formam per mea <u>Quaeruntur</u>.</u>		
quadam in eis. In deponentiis.	affertur.		

Quam in 2o, 3o, degenerantur ad 3. conjugationem: Βοσκω, ερεστω, ικανω, λευκω, λιοσχω, νασκω, αλαγω, πεπόσω, πτλαστω, περσων.

terminatione habent. Quidam in E., ad utramque

Quodam in ζειτηνίας γένος. Κλάσσει τὸν λόγον. Σικηνίας γένος.

Ex Quintâ Conjugatione oritur nova Classis.

Verborum Circumflexorum:

1. ēō, ī̄	ηνα	ηνα	ηνω
	ημη, οη, τη	ηθη	ηθω
2. āō, ī̄	codem modo		ηθω

3. ī̄ō, ī̄	ηνα	ηνε	ηνω
	ημη, οη, οτη	ηθη	ηθω

¶ Excipe, In ēō quædam aliter:

Aīdō, ἀίδη, αἴδεια, αἴδειον	ēōē	ēōō
σέρνει, σέρνεται, σέρνεται, σέρνεται	ēōē	ēōō
[Eodem modo in Activo conjugantur: Αγέν, εγέν, ογέν, τέγέν, τέργεν.]		
λύνει, λύνεται, λύνεται, λύνεται	ēōē	ēōō
Αἴτη, Αἴτηται, Αἴτηται, Αἴτηται	ēōē	ēōō
ποθέω, ποθέωται, ποθέωται, ποθέωται	ēōē	ēōō
[Eodem modo in Medio & Passivo ποθέωται, in Activo βοῶ & δεῶ, quod posterius in Passivo habet:]		
μολο, μοληται, μοληται, μοληται	ēōē	ēōō
τυμ: ηνη, ηνη ητη, ηθη	ηθη	ηθω
τυμ: έ[μη], έση, έση έθη]	ηθη	ηθω
Huc pertinent etiam: ιλέω, ιχθέω, ιχθεω, ιχθεω, quæ in Passivo habent:		
τυμ: ηνη, ηνη ητη, ηθη	ηθη	ηθω
τυμ: έ[μη], έση, έση έθη]	ηθη	ηθω

¶ Excipe, In ī̄ō quædam aliter:

1. Trisyllaba in λάω, εγώ	γελω	γεγω	γεγα
2. in εάω, ιδω.			ηη
3. à quibus fiunt verba in ιξω,	ανα	ανη	ανω
ανα vel άνην			ανίσημη
Item: ανεγώ, αφέω, ιδέω,	αμη, ατη, ατη, άθη		
ογεω, φέω, μενηω, λεσηω. Ήσιω, ήσιντο μενηντιντε			
γεω, γενηω, γενηντε	Vel.		

Ad hanc ultimam passiv. formam, ουματου ατη άθηντο αθίσημη
pertinent seqq. verba: ιδέω, ιδέω, ιδέω, & quæ simul in ιξω desinunt.

[Alloē & ανην in futuro ιδω & ινη habent.]

Verbo. ιδέω

¶ Excipe, In δω quædam aliter:

προ πρε	ονα	ονε	ονω
οπόω, προ, ονται, ονται	ομη, οοη, οτη	οθη	οθη

[Eodem modo solam in Passivo ινω & δω conjugantur.]

Circumflexa carent Indefinito secundo, & Praterito medio.

E ver-

E verbis Circumflexis, oritur alia Classis

Verborum in $\mu.$

1. à θέω, fit	πέθημε	ἐπέθην	θέθην
2. à θάνατο, fit	θίκημε	ἐθίκην	θήθην
3. à δέος, fit	διδωμε	ἐδιδων	δέδων
4. à δεικνυω, fit	δεικνύμε	ἐδεικνύν	

Ultra hæc tria tempora non progrediuntur
Verba in $\mu.$, in nulla Forma.

¶ Regula.

1. Verba in $\mu.$ carent Præterito Medio.
2. Verba in $\mu.$ reduplicacione habent primæ literæ consonantis.
[præter quartam conjugationem.]
3. Verba in $\mu.$ quartæ conjugationis carent etiam indefinito secundo.

[Quedam paucæ syllaba habent, sed utissim eadem Præsenz: dicitur, εφυ, εδυ, εχλυ.]

AUGMENTUM Syllabicum

IMPERFECTI & INDEFINITORUM.

Incipientibus à Consona præfiguntur ε.

πιπτω	{	επιπτω	
πιπτων	—	επιπτων	

[ε initiale simul geminatur. επιπτω, επιπτων, &c.]

P R F E C T I.

Incipientibus à Consona præter, præfigitur in super prima Præsentis litera.

πιπτω	σιπτω	πιπτων
πιπτω	—	πιπτων

Excipe:

I. In Aspiratis { θιω — πιθυκα, &c.
φιω — πιφυκα, &c. } Loco aspiratæ præfigitur tenuis
ζετω — πιζετω, &c.

II. In Duplicibus { εω — επεκω
ξεω — επεκω
λεω — επεκω } ~~met~~ augmentum Imperfecti.

¶ Eodem modo & in his geminatis (duabus Mutis) manet, εβ ον εθ ον εθ οχ, τιν Φθ χε.

Item γρ. γη.

III. Initiale ε geminatur, ut in Imperf. &c. επιπτω — εππιπτω, &c. vel vocali aut Diphthongi ma-

Regula:

Augmentum Syllabicum est in verbis incipientibus à Consona:
Temporale vero est in Verbis incipientibus à Vocali.

incipientibus
consonantib; tem
4. Cuiusda præter
V. ε πα πα
ειτε πια λιτε
πρα λατις ο.

in duplicitate, ini-
pientibus a diale-
consonantib; (εε
ηη μυτις διγραμμις)

met 2 augmentum imperfecti

Augmentum Temporale

OMNIUM PRÆTERITORUM uniformiter.

Incipientia à Vocali [aut Diphongo,] mutant illam, [si sit una e sequentibus:]

Vocales α ε ο η ι ρ ου	<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 10%;">η</td><td>ακθύω, ἡκυον, ἡκυστη, ἡκυκα, &c.</td></tr> <tr> <td>η</td><td>ἐγέρω, ἡγερόν, ἡγερε, ἡγερκα, &c.</td></tr> <tr> <td>ω</td><td>ορύστω, ὠρυστον, ὠρυξα, &c.</td></tr> <tr> <td>η</td><td>αιτώ, ἡτουν, ἡτισα, ἡτικα, &c.</td></tr> <tr> <td>η</td><td>αδω, ἡδον, ἡδη, ἡδα, &c.</td></tr> <tr> <td>ω</td><td>οικέω, ὠικουν, ὠικησι, ὠικηκα, &c.</td></tr> <tr> <td>ην</td><td>αινέανω, ἡνέανον, ἡνέασα, &c.</td></tr> </table>	η	ακθύω, ἡκυον, ἡκυστη, ἡκυκα, &c.	η	ἐγέρω, ἡγερόν, ἡγερε, ἡγερκα, &c.	ω	ορύστω, ὠρυστον, ὠρυξα, &c.	η	αιτώ, ἡτουν, ἡτισα, ἡτικα, &c.	η	αδω, ἡδον, ἡδη, ἡδα, &c.	ω	οικέω, ὠικουν, ὠικησι, ὠικηκα, &c.	ην	αινέανω, ἡνέανον, ἡνέασα, &c.
η	ακθύω, ἡκυον, ἡκυστη, ἡκυκα, &c.														
η	ἐγέρω, ἡγερόν, ἡγερε, ἡγερκα, &c.														
ω	ορύστω, ὠρυστον, ὠρυξα, &c.														
η	αιτώ, ἡτουν, ἡτισα, ἡτικα, &c.														
η	αδω, ἡδον, ἡδη, ἡδα, &c.														
ω	οικέω, ὠικουν, ὠικησι, ὠικηκα, &c.														
ην	αινέανω, ἡνέανον, ἡνέασα, &c.														

g Excede in ε γη ei mutatum.

Corpo

confusatio. *τριπλοί τριπλοί τριπλοί* [Hoc manet per omnes modos ipsisq; etiam in Participiis hujus verbi.]
 1. ιδέω ειδέζον, &c. 2. ιδέω ειδέζον, ιδέω ειδέλκον, &c. 3. ιδέω, ιδιπλειράτον, &c.
 4. ιδέω ειδέζον, &c. 5. ιδέω ιδέζον, ιδέω ειδέλκον, &c. 6. ιδέω ειδέζον, ιδέω ειδέλκον, &c.
 7. ιδέω ιδέζον, &c. 8. ιδέω ειδέζον, ιδέω ειδέλκον, &c. 9. ιδέω ειδέλκον, &c. 10. ιδέω ειδέλκον, &c. 11. ιδέω ειδέλκον, &c. 12. ιρχάζομεν ειρχαζομην, &c. 13. ειρχάζομεν ειρχαζομην, &c. 14. ειρχάζομεν ειρχαζομην, &c. 15. εχω ειχω, &c.
 dico &c. ομρεσον, τατι.

confinio exi pio habeo

De Augmento Verborum Compositorum.

1. Composita cum Præpositione temporali, Augmentum habent in medio, sive id sit Syllabicum, sive Temporale.

[Paucis exceptis, quæ ab initio augentur, tanquam essent simplicia, αμφίω, ἀντίω, αφίω,
αμφισβητώ, αμφιγνω, αντιδιάνενος, καθενδα, ανθιστατιζω.]

[Hic notandum, Præpositiones in Vocalēm desinentes, ante Vocalēm seu Augmentum Syllabicum
mittere posteriorēm Vocalēm:

παρεβαθώ — παρέβαθον *l. anter affectus sum*
 ιπαθώ — ιπιθαθον

[At ατή & αψ manent in columnas.
Porro, ε & οὐ; ante Augmentum Syllabicum sunt in columnas perpetuū. Ex ante Vocalēm
perpetuū mutatur in εξ.]

2. Composita cum δυς & ευστά Vocali incipient, augmentur in medio.

έναρεσω — ένηρέσουν
δυσαρεσω — δυσηρέσουν

3. Cætera Composita omnia, augmentur ab initio.

De pe-

De penultima Perfecti.

In IV. Classe, Penultima ε & η in bisyllabis mutatur in α.

τίθω — τέθλιψ — τέθλιμας ορθος
σπέρω — ἐσπάρχω — ἐσπάρμιας

Bisyllaba in εινω, ινω, υνω, abjiciunt ν

τείνω — τέθλιψ — τέθλημα ¹endo
κείνω — κέκρικα — κέκριμαι ²endico ³agρός indicium
ωλύνω — πέσθλικα — πέσθλιμαι & ισημερινος ¹ano ²plus

Terminata in αινω, & Superbisyllaba in υνω; mutant ν in γ.

μιαίνω — μεμίαγκα — μεμίαμψι vel νοση
μεμίασμα ¹ντη
ειολύνω — μεμόλυγκα — μεμόλυμψι vel νοση ¹macula
μεμόλυμψι ²ντη

Sed à
 ιέμω — νενέμηκα — νενέμημψι, νοση, ντη.
 τείμω — τέθλικα — τέθλιμψι, νοση, ντη. ¹endo
 καθίνω — κέκρικα — fabrio ²agρίδο ³opérō de fatigō ¹patorū ²delassor

De Plusquamperfecto.

Plusquamperfectum, supra augmentum Perfecti, adsciscit ε.

τύπλω ¹
 { τύπλα — ἐτετύφην Verbero
 τύπλημψι — ἐτετύμηνη
 τύπλατη — ἐτετύπειν.

FOR-

FORMATIO Indefiniti L:

Mutatur α Futuri in ϵ , præfixo Augmento.

τίλω — ἔτιλος
δρύξω — ἀργυξω.

¶ Notæ Irregularia:

1. θῆσω	— ἔθηκα	6. κανέσω	— ἔκπει
2. δάσσω	— ἔδασκα	7. αλεύσω	— ἔλευσα
3. πῶ	— πά	8. χένεσω	— ἔχει & ἔχει
4. ἐκέγχω	— ἔκεγκα	9. σείζω	— ἔσθια & εἰσθει
5. ἔπω	— ἔπα		

Deinde:

In IV. Classe penultima Futuri, brevis producitur, hoc modo:

κείνω	τίλω	κείνω	ἔκείνω
ψάλω	τίλω	ψάλλω	ἔψαλλε & ἔψυλλε
αἴω	τίλω	ἀρά	ἔρει
φαίνω	τίλω	φαίνω	ἔφαίνει & ἔφινει
μολύνω	τίλω	μολύνω	ἔμολύνει
σέίνω	τίλω	σέλω	ἔσειλα
σπείρω	τίλω	σπερῶ	ἔσπειρε
μένω	τίλω	μενῶ	ἔμενα

F U T U R U M

IV. Conjugationis fit, penultimam corripiendo, & ultimam α circumflectendo.

[Corripitur penultima eo, quem exempla a scripta declarant, modo.]

FOR-

FORMATIO

Indefiniti & Perfecti Medii.

Indefinitum II.

Mutantur Consonantes ultima in hoc modo: Perfecto Med.

1.	β	in β	χριπτω — ἔχριψον, κέκριψα.	[Sic βδαίης, καλύπτω]	σεκύπτω
2.	ϕ	in ϕ	βάπτω — ἔβαψον, βέβαψα.	[Sic βαπτητικός, βαπτισμός]	σεβάψω
3.	π	in π	τίπτω — ἔτιπτον, τέτιπτα.	[Sic τιπτητικός, τιπτισμός]	σετιπτω
			Sic cetera omnia in πι.	[Sic πιπτητικός, πιπτισμός]	
4.	ξ	in γ	υγο γενγυρω, φασιο,		
5.	ζ	in δ	υφέξω — ἔφερθον, τέφερθα.		

[Primitiva tandem Verba in ζαι. Nam derivata prolsus carent, iam Indefinito I. quam Proterito Media.]

[Sed εξαδικηγω — ἔκλαζον, κέκλησα.

6.	λ	in λ	παῖδω — ἔπαλον, πέπιλα.	[Sed πάιον, πάλον, πέπιλα.]	νίζειο
7.	μ	in μ	δάμιω — ἔδαμον, δέδαμα.	βάκια. ἔβαλον, βέβολα.	
Mutantur Vocales penultimæ, nempe ha:					
8.	αι longæ in breves.	ηειω	εκρηκτω — ἔκρηκον, κέκρεια.		
9.	αι	ειω	εισιτω — ἔειστον, σειστοκ.		
10.	αι	ειω	ειμιω — ἔειμον, μέμινος		
11.	αι	ειω	ειπω — ἔειπον, λέειοπες		
12.	trisyllaborum	ειω	αγαριω — ἔαρεον, ἄγερο.		
	4.conjugation.				

αι	ατείρω — ἔαταρον, ἔατορες	εινιλιο		
ειν	τείρω — ἔταρον, τέτονα τεινο			
ειν	τείρω — ἔταλον, τέτολα οτιοιο			
ειν	δείρω — ἔδειρον, δέδεροια	εινιλιο		
13.	Bisyllaborum in α	εινιλιο	εμανον, μέμινος	[τέμνω είπεμος & επιμαν.]
ειν	δέρω — ἔδερον, δέδεροια		[φέρω εφέρον.]	
ειν	ελέκτω — ἔελακον, πελέκωνα		[λέξω, ελέγει, φέλει]	
ειν	τέπτω — ἔτεπτον, τέτσοπες		[φέτερον, βλέπετερον.]	
14.	ειν	φένυω	εφένον, πέφενα	
15.	ειν	ακοιω	ηηγον, αίκηνα, in hoc unico Verbo.	

Verba Irregularia cum Clave Temporum.

	Perfectum	Indefin. 1.	Indefin. 2.	Futurum.
<i>Agem dabo</i>	{ αἴγησα τίγμα	*	ηγάλον ηχθνη	αἴω αἰχθίσματι αἴξματι
<i>Sum credi fa cito.</i>	{ 1. 2. in perfecto; id est & cito			
<i>Erip e winter dixerunt ficio.</i>	τίθησαι τίθησαι (tene, obtinco nancio)	ητέθην ηρησε ηρέθην	ητέθην ητλον	ητέθω εἴησι αιρίσω αἰρεθίσματι αἰρέσματι
<i>Sentit propio dictavimus intellegimus.</i>	{ ηθηκα ηθηκα		ειλόρην in imperf. ποτέπιν	ειλόρην ειλόρηματι
<i>Corripio, prehendissemus capio.</i>	{ ησάδηκα ησάδηκα	*	τάλων	αἰών αἰώνιματι
<i>peccare</i>	ημαρτηκα ημαρτηκα	ημαρτηκα ημαρτηκα	ημαρτηκα ημαρτηκα	ημαρτίσσω ημαρτίσσω
<i>aperte Avoix</i>	ανέωχα ανέωγματι	ανέωχα ανεύχθην & ηνοίχθην		ανοίξω ανοιχτόσματι ανοιχθίσματι αποτίνω
<i>Aποτίνως inimicis hostiis</i>	απέτιναται			αποτίνως
<i>Contra latino. const. ab eo</i>	απάλεχθημαι, & απέχθημαι			
<i>Mutuo flagrant</i>	απόνω πλάκα			
<i>et ab aliis</i>	απέστη μηδέτερη πλατηνής			
<i>et ex favori</i>	απέστη μηδέτερη πλατηνής			
	απόβαται	ηχθημαι = ηχθησαι		
	θηκαντο, θηκεσσετηνη ηχθεθη			
	θηκαντηνη ηχθεθη			

Bαίνω

Perfectum	Indefin. 1.	Indefin. 2.	Futurum
επαναστὰς βέβηκε Βέβηκε γινετομένη βέβαμε βάλλεται βέβληκε committit βέβλημε βίβρωσκε - βέβρωξε vino βίβα - βέβικε Vītā agit βέβικε	ἐβησε ἐβαθη ἐβάθη ἐβληθη ἐβληθη ἐβιώσε ἐβιώσε	ἐβην, βῆσι ἐβαθη ἐβληθη ἐβουλήθη ἐτησε	βέβηκε βαθίζομε βληζομε βιβληζομε. βειώσε βιβιζομε
ad) vino vita agit τεύτην ισο βιώσει βέβικε γινετοντα βλαστίνει αρε νέτο βουλομεται - βεβόλημε νέτο νέτη δικο νετετη Γράψω τεχαμηκε	ἐβιώσε ἐβλαστίζε ἐβουλήθη	[βιώση, βίσθη βιώση, βιώσει]	βιώσε βλαστίζε. βουλήζομε.
μερις Γηρούχω μερις { αγηρια μεριναι	ἐγήρασε ἐγήρασε		γηράζεται γηράζεται
μεριναι { γερένημε γεροναι	ἐγενήθην ἐγεινάμην	ἐγενόμην	γενίζομε
γεροντος Γηρούχω { ἔγγωνε ἔγγωνιμε	ἐγγνωθην	ἔγγνων	γνωζομε γνωσθηζομε
μερινοντο δέδησιο Δέδησιο δέδηχε μερινεται δέδηγμαται απλων	ἐδέξε ἐδέχθη	[γνάθη, γνοτηρ γνωστηρινονε]	δήξε δηχηζομε δήξομε δεξιζομε
Δεινο, δοσσο - δεδάηκα		ἐδάην	
Δείμη — δέδμημε &c	ἐδμήθην	ἐδάμην	δαμνηζε &c
δαμαζε. Δαρετίω — δεδάρθηκε	ἐδάμητε	ἐδάμην ἐδαρθη	δαμαζε. δαρετηζομε
τιμεο Δείδω { δέδεικε δέδοικε & δέδια	ἐδειζε		δειζε δεδιζομε
Δέδημε — δεδέημε	ἐδειγην		δειζομε

D. 2 Δέω

	Perfectum	Indefin. 1.	Indefin. 2.	Futurum.
<u>Ligo, vincio, astringo.</u>				
<u>Amo</u>	δέδεκα	ἔδησα		δέξω & δήσω
	δέδεμαι	ἔδειν		δεῖταιομαι
<u>doceo didasco</u>	δεδίδαχα	ἔδιδαξα		διδάξω
<u>pugno φεύγω.</u>	<u>Διδέργων</u>	δέδραχα	ἔδρην	δράζω & διδράζω
<u>video appareo</u>	<u>Δοκέω πρότιμον απέραντον</u>	δέδογμα	ἔδοξα	δόξω & δοκιμώ
<u>inf rediordematio</u>	<u>Διένω & δίνω</u>	δέδικα	ἔδινα	δίνω
<u>i dico circinatio</u>	<u>Δέδογμα</u>	δέδοκα	<u>ερεπτερήν έδηνα.</u>	<u>θορυβομαι</u>
<u>vestio, demergo</u>		ἔδηδα		
<u>denuo invenio</u>				
<u>volgo θέλω.</u>	<u>Εθέλω & θέλω</u>	<u>θέλησα</u>		ἔθελναι & θελναι
<u>folio</u>	<u>Εθω μετατρέπων συγκέντινην</u>			
<u>dico</u>	<u>Ειδωτιστος</u>	ἔδηκα [εἰδέναι] οἰδας εἰδως]	ειδον.	ειδησω & ειδομαι
	<u>εἶδα video</u>		ειδον.	
<u>Epω</u>		ειδηση.	ειπω.	
<u>inventio</u>	<u>Ευεργονω</u>	<u>εύεργησα</u> εύεργημα	[ειναι, ειπομει, ειπω, ειωειν, εισαγω.]	ευεργησω
	<u>Ερομαι</u>		ηρομην	ερημομαι
	<u>Ερχομαι</u>	ελήλυθος	ηλθον	ελθυμομαι
<u>immanis</u>	<u>Ευεργονω</u>	ευεργησα	ευεργηση	ευεργησω
		ευεργημα	ευεργημην	
<u>Habeo</u>	<u>Εχω vel</u>	εχηκα	ειχον & εχον	εξωντι
	<u>Iχω</u>	εχημα	εχομην	χηισω
<u>mitte sedes</u>	<u>induo</u>	<u>ερεφτησι, ειτη. εισαι &</u>		ειτω.
	<u>Ewo</u>	<u>ειμην</u> εοσαι, εται. εοσαι, εισαι. ειτη. εισαιμην		ειθησομαι
<u>Venio</u>	<u>Hko</u>			
<u>Serpetio</u>	<u>Θαπω</u>	τετραφα	ειθαψα	θειψω
<u>incito accus</u>	<u>Θηγανω η θηγω.</u>			
<u>tango</u>	<u>Θηγανω η θηγω.</u>			

Θηγησω

Perfectum	Indefin. 1.	Indefin. 2.	Futurum.
μονιοί — { τέθηκα Θηκόν — { τέθηκα [τεθνάσιν, τεθνάσατ]		ἔπειτα	Ἐπίχρομαι & τεθνήσομαι & θανοῦμαι
πατεῖσαι & πεπλεῖσαι & πεπλεύσαι]. Ἴδεναι αἴδειν. μαντεῖσαι & κηδεῖσαι, refine o. reprimō. τεθνήσαι & θανατήσαι απεθνήσαι ήσα			λέω
γένεσις — { Ικνέομαι — { Ικνίσαι Ιλάζομαι ab ιλάσσω. εργον, προπτινόνεσσο, πλανο, Ισχών, λίστο — { Ισχύσαι		ισχύνην	ίτισαι & ιτιζόμαι ιτιζόμαι ειτισαι ιτισαι
<u>Cetera ab ἵμη neutraliter significant.</u>			
Καθέξομαι []			καθέδομαι
Καίσιον ποιεῖσαι	ἐκποιεῖσαι	ἐκποιήν	καίσιον
Καλέσαι — κέκληκα	ἐκάλεσσαι	ἐκαλέσον	καλέσω &
Κάμψαι λαβον. κέκλημαι	ἐκλύθη		καμψώ
Κατέστηκεν ποτίσαι επι. αγείσαι			κατέστηκεν
Κερδάσαι κεκέρδηκα	ἐκερδῆσαι	ἐκερδήνη	κερδίσω
Κερδάσαι κεκέρδηκα	ἐκερδῆσαι		κερδίσω
Κερνάω — ἀκερδίω. θεραπευόμεν			κερδάνω
Κιρράω — ἀγραω, κέρημαι ἐκρήθη			
Κλαζώ — κέκλαυχα κέκλαυξα		ἐκλαζον	
Κλασίσαι, πλούτο, περίποτο	ἐκλαυσάσαι		
Κραίω — ἀκραίω, αγριό, απλεο, πραεῖ			
Κυίζω — ἀκνέω. Κερνετήσορκερν. Αγνώστης οὐρών ποιητός, φιοφραγά.			
Κυλινδώ — ἀκυλινδόλεω & κυλώ. Οὐλός, υέρο, αρέ, γαλαντόρος			
Λαγχάνω σοτίω { ελλοχα	ελλογματι	ἐλλαχόρ	ληξώ & ληξόμαι.
(αγρίο, αστρίο). λέλογχα			
Λαμβάνω ειλλφα			
Λαυτάρω <u>datio</u> . ειλληματι ειληφθην		ἐλαβον	ληφομαι
Λεπτάρω λέληθα		ἐλαβόμενη	
Λιμπάνω λέληπματι ειλήθην		ἐλασθον	
Λιμπάνω — λέπτω. relinxo		ἐλαθόμενη	λησομαι

INSAN <i>i</i> Perfectum.	Indefin. 1.	Indefin. 2.	Futurum.
μάνομαι — μέμηναι		ἐμέντην	μανέμαται
μαζάνω — μεμάζηκαι		ἐμαζάνην	μαζάζημαται
μάχομαι — μεμάχημαι		ἐμαχήσημην & ἐμαχησάμην	μαχάζημαται & μαχέζημαται
δίνω — Μείζω — εργάζομαι	εργάζομαι	Catera à μετίζω	
πάρω — Μέλομαι — μέμηλαι	μέμηλαι		
πάνε — Μένω — μεμένηκαι	μεμένηκαι	ἐμελήθην	μελήζω & μελή-
τηνετοια — Μιμητίκω — μέμηναι	μέμηναι	catera regularia sunt.	ζημαται
πάνε — Μένω — ἀμένω.	ἀμένω.	ἐμνήσα	μηνίζω
Νέω — νένευται — Νέωνται		ἐμνήσθην	μηνοθήζομαι
διβιβός — Νεύω — νενέμηκαι			
κορρόδο — Οδαξώ — ab οδαξώ			
οταρό — Οζώ — οδωδα	οδωδα	ωζέσσα	
τίττω — Οιδαίνω — ῶδηκαι			
ρύπος — Οίρωμαι & ρύπενοστίλω	ρύποι	ωιήθην	
λαβούοιχομαι			
λαβων — ολιθαινωτασ — λαδο			
οδογέ — πλατατείσ — οσφετίνομαι			
σεντε — λεβεκό — οφειλωται			
διφλιοπάνω			
ραβιον — Πάχω — { πεπαθηκαι			
περιφέ — Πέρδω — πεπορδαι	πεπορδαι	ἐπερδον	παρεδίσσομαι
Εσκό — πόλλιγο — Πέσω — πέπειρηκαι		ἐπεφένη	πεπείψω
γριφο — Πίνω — [πίθ] — { πέπωκαι		ἐπόφην	πεφίσσομαι

fin futurum
 οζέζω & οζίζω
 οιδηζω
 οιησηζω
 αιτ.
 σιχησημαι
 σιλεθηζω
 οφα.
 οσφετηζομαι
 οφειληζαις
 οφληζω
 πεισημαι
 πιπείψω
 πεφίσσομαι
 πωζω
 πεφίσσομαι
 πιπομαι
 πιμομαι &
 πιομαι
 πιπημαι
 πιπημαι

Πιπή-

Perfectum	Indefin. I.	Indefin. 2.	Futurum.
Φύω <u>καίστη</u> τέφυκε	ἔφυν	φύω	
Χαίρω <u>καίδει</u> κεχάρηκε	ἔχαρην	χαίρει & χαρήσει	
αγοριό. Ηγέ, Δεβιλό			χαρήσομαι.
Χάσκω <u>καίσιν</u> .			
Χέω <u>Εὔντο</u>	ἔχευα & ἔχει	ἔχεον	χέντω
εξέλλει <u>εύθεια</u> κέχειμαι	ἔχει		χυθίζομαι
εύθεια — εώζια	ἔχειθν	ἔωθην, ἔωσαι ab ὕθω]	εύθίζω

VERBA IN MI

Prima Conjugationis.

Sum.

Imperfectum.

In dicatur, εἰ vel εἰς, εἴς,
εἰσμεν, εἴτε, εἰσι.
ἔν, ἔτι, ἔντιν Act.
ἔμεν, ἔτε, ἔται
ἔμπιν, ἔτο, ἔτο Medium.
ἔμεθα, ἔπει, ἔπιτο

ἔσσματα. ἔση, ἔσται
vel εἴση &c.

inf. ?Ιθι, vel ἔσση, ἔσω
ἔστε, ἔται vel ἔστων.

con. ω, ἔτι, ἔται &c. sum, εἴται, εἴται

Ο πρότι εἴται, εἴτη, εἴτη &c.

ταῦτα εἴται, αὐτόνοις, ὅν. Sic παρεῖμι, παρῆν, παρέμπιν, παρέσσματα, πάρειθι, παρῶ, παρέίναι, παρών.

ινιτάτι, Εἰμι, εἰς, εἴται. Εἰν, εἰς, εἴς
ἔμεν, ἔπει, στο, ἔμεν, ἔπει, ἔται, εἴται
191 vel εἴται, εἴται &c.

εἴσματα

Ο πρότι Ια, ἔτις, ἔτη &c.

Τοιται.

ιέναι, ιών, ιούσσαι, ιών.

Ι Μ Ρ Φ Σ Σ Τ Υ Ν Ρ Ι

Τεταύτη Ηματι, ησση, ηται

ἔμπικη, ησση, ηται

ημεθα, ηπει, ηνται

ταῦτα ησση, ηπει &c.

ταῦτα ησση, ηπει &c.

Sic καθημαι, έκαθημεν, έκαθηται &c. & καθημιν, καθητον &c. καθησο

vel καθηθαι, καθηθαι &c.

"Ιημι

Tertiæ Conjugationis.

<i>Capio prehendo</i>	<i>augetur.</i>
<i>Αλωμι</i>	<i>ηλων &</i>
<i>Confidō, dñs &c.</i>	<i>εδίλων</i>
<i>Confidō & αλών</i>	
<i>επει αλώναι. αλούς, αλούον, αλόν.</i>	
<i>γνωμι cognoscere nosco.</i>	<i>έγνων, ωσ; ω</i>
<i>γνωθι, γνώτω &c.</i>	<i>ωμεν, ωτε, ωσαν.</i>
<i>Con. γνῶ, γνῶς &c.</i>	
<i>γνάνη & γνών</i>	
<i>inf. γνῶναι, γνούς, γνόν!</i>	NB

[Nota, hæc verba in penultimâ pluralis numeri, Imperativi & Infinitivi habere ω, excepto διδωμι, quod iis in locis habet ο.]

Quartæ Conjugationis.

Perfectum	Indefin. 1.	Indefin. 2.	Futurum
<i>frangō</i>	<i>έπαγμεν.</i>	<i>έπαξα</i>	<i>πραγμα</i>
<i>Αγγυμι</i>	<i>έπαγμεν.</i>	<i>έπαξα</i>	<i>άξω</i>
<i>Δῦμι à δύω σάβεο.</i>	<i>inf red iοι, οι τοι, μεργούειν</i>		
<i>*Εννυμι ab εώ λεγετο, μένως</i>			
<i>Cingo</i>	<i>έζωσα</i>	<i>έζωσε</i>	<i>ζώσω</i>
<i>Ζέννυμια ζώεζωναι</i>	<i>έζωσμαι</i>	<i>έζωσθην</i>	<i>ζωθήσομαι</i>
<i>μίσεις Κεραυνυμι</i>	<i>κένεσσα</i>	<i>έκεσθην</i>	<i>κεραυνίσομαι</i>
<i>μένεσσα</i>			
	<i>Catena à κεράνει</i>		
<i>destruo gerdo</i>	<i>ολέμην</i>		<i>ολέσω</i>
<i>Ομηρι</i>	<i>ολέμην</i>		<i>ολεῖμαι</i>
	<i>ολέμηλα</i>		<i>ομοίσω &</i>
" <i>Ομηρι οικοι ομοια</i>	<i>ομοσκα</i>	<i>ολέμην</i>	<i>ομοιμαι</i>
			<i>φτίχω.</i>
<i>Roboro</i>	<i>έρρωμαι</i>	<i>έρρωσθην</i>	<i>ρώσω</i>
<i>Ράννυμι</i>			<i>ρωθήσομαι</i>
<i>Σβέννυμι à σβέω</i>			
<i>abstergo</i>	<i>Σκεδάννυμι à σκεδάω</i>		<i>αρίστη</i>
	<i>Σπρέννυμι & στρέννυμι à σπρέω σπρέω.</i>	<i>Άργο</i>	<i>σιμ-</i>
	<i>Φρεγγυμι à φρέγασσερο οι. φρέγασσε.</i>		
	<i>Χρωνυμι à χρόω. Στρον. Αγγράσια.</i>		
	<i>Χώνυμι à χώω. aggero</i>		

Pro: Génus et casus: Verbum: forma, modus, tempus,
particip: t. Genus et tempus
Graeca

35.

IMPERSONALIA difficultiora.

Imperfectum. Indefin. Futurum. Infinitivus Partic.

Ανήκει σύνθετοι ανήκει	προσώπεις	δέσμης	δέσμην	δέσμων
Προσώπεις προσώπους	προσώπους	δέσμης	δέσμην	δέσμων
Δέσμη προσώπους	έδειν	δέσμης	δέσμην	δέσμων
Εγχωρίας ένεργος εγχωρίας	ένεργος	έγχωρης	έγχωρην	έγχωρην
Χρήστης & χρήστης	χρήστης	χρήστης	χρήστην	χρήστην
Απόλειν	απέλειν	απόλεινος	απόλεινας	απόλεινας
διάδοχος	διάδοχος	διάδοχος	διάδοχην	διάδοχην
Εἰρητος διεγόντος διελθατος	ερρέειν & ερρέειν	εἰρηστης	εἰρηστην	εἰρημένος
Ένδεχετη				ένθεισ.

Cætera è suis primitivis plana sunt.

PARTICIPIUM.

Accidentia Participii sunt

Tria:

Genus. Casus. Tempus.

G E N U S.

Genera sunt tria, Masculinum, Fœmininum, Neutrum: Et cognoscuntur ut in Nominе Adjectivo.

C A S U S

Sunt velut in Nominе.

T E M P U S.

Tempora sunt quinque,

1. Præsens
2. Perfectum.
3. Indefinitum prius
4. Indefinitum Posteriorius.
5. Futurum.

} quorum terminationes ostendunt Formulas Conjugationum.

E 2

INDE-

Grammatica
ADVERBIUM.

Accidens Adverbii est
Num; Comparatio.

Comparantur autem:

1. Orta ab Adiectivis comparabilibus:

ἀπόθεσ	συφάσ	συφάτερον	συφάτατος
ab ἡδύς	ηδέως	ηδίον	ηδιστή
ἢ σωφρεων	σωφρονως	σωφερον	σωφερατης

& sic deinceps. Neutrum enim in Comparativo & Superlativo præstat vicem Adverbii.

2. Orta aliunde aut Primitiva:

ἐν	βέλπον	βέλπειν
μάλα	μάλλον	μάλιστα
ἐγγύς	{ ἐγγυτέρω ἐγγυον	{ ἐγγυτάτω ἐγγυατη
ἐκαίς	ἐκαστέρω	ἐκαστίτας

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt:

Duplices:

Separabiles & Inseparabiles.

Separabiles,

1. quæ compositionem possunt ingredi:

ἀντὶ αὐτῆς αὐτῷ αὐτῷ διὰ τοῦτον εἰς τοῦτον κατὰ μετατοῖς τοῖς τοῖς σύντονοι τοῖς τοῖς.

2. quæ compositionem non ingrediuntur:

ἀντεν χωρεῖς διχα πάρεξ τολμήν πέρι περαν εἴσω εἰς τον
 ενδοθει απέντατη ειναι περιθετιν τον τον κατε-
πιν παροιθετιν πετιεν κρύψα λαθεσει κρύ-
βει κατοπιθεν διπλωτην αναθεν επάνω επέκεινα αὔτω Genitivum hæc alciscunt.
κάτω ενεκα χάρειν κατεναθι ανπιρεν τολμοσιν εγγύς
 τοσερον μέχει αχειειν περιπτω περιπτωθεν αποθεν.
 εναντία cum Dative.

Insepa-

Inseparabiles,

δυς, significat difficultatem aut pravitatem.
σ, significat privationem aut negationem.

Accidens præpositionis est

Vnum: Ordo

1. Præpositivus, omnium præter χάριν & sequentes
2. Postpositivus, χάριν.
3. Promiscuus, ἀνεν χωρὶς δίχα πέρις οὐκ εἴτε σχηματικά μέσοις οὔτε.

¶ Præpositiones substituta Casu, sunt Adverbia.

CONJUNCTIO.

Coniunctio est Multiplex:

1. Copulativa, καὶ, πεινάει οὐδὲ ούτε
2. Conditionalis, εἰ εἰσ, αὐτός, οὐ, εἰ μή, οὐ
3. Exceptiva, τὸ οὐ
4. Disjunctiva, οὐ οὐπερ, οὐτοις
5. Concessiva, καθότοι, καθ' οὐπερε, εἰ οὐτι, μὲν
6. Adversativa, οὐμας οὐ μήτοι, οὐ μήν, αλλα, δέ.
7. Causallis, γάρ, οὐδὲ γάρ οπί, ἐπειδή, ἐπει, ἐπειδήπερ, οὐα, οὐπως, αἵτε, μή, αὐθί οὐν, αὐθί οὐν, εφ' οὐ.
8. Conclusiva, οὖν, γοῦν, τοίνυν, οὐχε, τοι γαροῦν, τοι γαρτοι
9. Electiva, οὐ
10. Continuativa, πειστον, εἴσαι, εἴσαι, περὶς πούτοις, εἴπ, εἴξῃς
11. Explanativa, δηλαδή, οὐχούν, πουτέσι, οὐμέλει, εἰτύχοι, δηπά.
12. Completiva, δή, μήν, οὐχε, περ, τοι, γε. τω.

Accidens coniunctionis est

Vnum: Ordo.

Præpositivus cæterarum.

Postpositivus, πε, μὲν, δέ, γάρ, οὖν, γοῦν, τοίνυν, οὐχε, & omnes completivas.

Promiscuus; οὐχε, οὐχούν, πουτέσι, οὐμέλει, εἰτύχοι, δηπά.

Grammatica
INTERJECTIO.

Interjectio est Multiplex:

1. Gaudendi, ιούχεσι!
2. Dolendi, ιω, ιω μοι, εέ, αά, είμοι. ιώ μοι. ιω ιω!
3. Ridendi, αά. αά αά.
4. Lacrumandi, εέ, ιω. ιώμοι. ια μοι μοι. ιω ιω μοι, εέ εέ.
5. Admirandi, φεύ, βαβαί, παπαί, παπαϊδέ, βαβαϊάξ. ω.
6. Fastidiendi, αητε.
7. Approbandi, εύγε, είσα.
8. Metuendi. αά. εα εα. ω.
9. Indignandi, αά. φεύ.
10. Hortandi, αητε, αητετε, είσα.
11. Comminandi, δυαι.
12. Vocandi, ω, ω ταν. ω ουτός.
13. Respondeendi, α.
14. Exclamandi, α. α δειλέ, α δειλοι, ω. φεύ.
15. Commiserandi, α. α δειλέ.

Accidens Interjectionis est

Unum: Ordo,

Postpositivus, in his είσα.

Promiscuus, αητε αητετε.

Præpositivus in cæteris.

PARS

P A R S III.

DE

VOCUM CONSTRU-
CTIONE GRÆCA.

Constructio Principalis.

Οὗτος Θεός μονογενῆς τροφού λιθόνα
άχωρίστης δὲ ἀνθρώπου, ἐν παρθένῳ,
ὅπως ποτέ οὐ ζωήν.

Πλεύσιον θεός μονογενῆς τροφού λιθόνα
άχωρίστης δὲ ἀνθρώπου, ἐν παρθένῳ,

VARIATIO.

Series itidem, ut in Latinis, hīc est pro-
miscua.

Credimus *est à filio.* *τίνως γε τινας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*

Credo *assumisse, quod assumis.*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*

Credo *voluit, ut assumeret.*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*

Credo *acquirere.*

τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*

Credo *Vita acerba acquisita.*
τροφού λιθόνας { *τροφού λιθόνας* *τροφού λιθόνας* } *τροφού λιθόνας*

Specia-

Specialis Discrepancia à Latinis.

Quae cōsiderat — Plurale Neutrum sāpe p̄ascedit Verbum Singulare.

omnī, n̄ t̄r̄ḡl̄n̄p̄e — Relativum sāpe per omnia cum Antecedente convenit, tām Casu, quām Genere & Numero. (posthabito sequente, à quo regitur.)

Añyēt̄m̄ḡw̄ — { Pro Infinitivo usurpatūr Participium, cum Verbis
| Incipiendi, Perseverandi, Desinendi, Cognoscendi. Item his:
| θοκέω, Φαινομέω, νομίζω, αἰχνύομαι, Φθίνω, λαρβάω.

Præpositiones.

Genitivi { *en* vel *ēz* — ex.

[loci, temporis, materia, causa efficientis.]

τρ̄ḡ — ante [loci & temporis.] | *δια* — per [loci, & instrumenti.]

σύν — pro, vice.

υπερ — pro [in bonū alicujus.] super

τὸν — a, de, ex.

τρ̄ḡs — a. coram. penes [officii.]

κατὰ { contra. de [deorsum]

τρ̄ḡ — a [causa efficientis & originis]

super [in loco.] | *τεῖ* { de [objecti] pro [in bonum

μετα — cum.

αὐθι } alicujus.]

τρ̄ḡ — super, in, tempore

τρ̄v — sub [in loco] a [efficientis]

penes, [arbitrii.] | *pra* { ut,

pragaudio.

Dativi { *σύ* — in, inter. | *τρ̄ḡs* — apud, juxta.

σὺν — cum. | *τρ̄ḡi* — super, apud, penes [potestatis.]

τρ̄ḡa — apud. | *τρ̄v* — sub.

Accusativi { *εἰς* — in, ad, erga.

σύν — per [loci & temporis]

τρ̄ḡ — ad, apud, adversus, erga.

Absolute, ex aequo,

τρ̄ḡa — præter. præ [cōparatiꝝ]

δια — propter.

durante

υπερ — ultra.

τεῖ — circa, circum, circiter, erga.

μετα — post.

τρ̄v — sub.

τρ̄ḡ — ad, in, versus.

S P E.

Græca.

4F

SPECIALIS Constructio CASUUM.

Per Genitivum exprimunt Græci Ablativum Latinum.

Excepe. Per Dativum exprimunt Ablativum Modi, Causæ, Instrumenti.
Item χρώματι, χαιρε, θύδομα, ἐρέθομα, θησαυρωμα, πεπίστες
Gaudeo Nitor Fretus.
Per Accusativum construunt Vescor, & interdum per Dativū. Et Misereor.
Ωφέλεμενος οὐ- Adjectiva & Verba significantia Curam incurv.

Adjectiva & Verba significantia Curam, incuria:
Desiderium, negligentiam. Nesciri:

Desiderium, neglectum: Notitiam, ignorantia,
sensum: Metum, securitatem: Crimen, innocentiam:
Studium, contemnum: Item: Copiam,
inopiam: Dignitatem, indignitatem: Materiam,
Partem, Pretium, Certum tempus, Participatio-
nem, Privationem: Genitivum asciscunt. [Ex-
cipe verba videndi cum Accusativo.]

Verbalia in mōs, & Quæcunque Potentiam aut Facultatem, Habitum & Dominium significant, Genitivum rei asciscunt.

Partitiva & partitivè usurpata, Genitivos Plurales asciscunt (planè ut apud Latinos.)

Verba Accusandi, Damnandi, Absolvendi, asci-
scunt Genitivum nomine vel criminis / *in* *accusando*

Comparativi ascicunt Genitivum rei superata.

Qui exponi potest per n, utrūq, utrūq, quāq
Verba & Adjectiva Dignitatis & contrā Genitivū

asciscunt vel Infinitivum (*ut supra dictum.*)
Duo Genitivi junguntur ad designandam consequiam.

*διαφέρεις αἰματο-
πολῶν* — Verba Aberrandi seu Frustrandi , Abstinendi,
Admirandi, Apprehendendi, Assequendi, Co-
nandi, Distandi , Dolendi , Excellendi, Inci-
piendi , Definendi, Liberandi vel Auferendi,
Parcendi , Sedandi , Tentandi ; Genitivum
asciscunt.

Genitivus

ταλαιπω· Σειρ απαντειρ εαρχιτελη
εργατη^② σι απασιν 25
οπερ απευθε²
ταλαιπω· Σειρ απαντειρ εαρχιτελη
εργατη^② σι απασιν 25
οπερ απευθε²
ταλαιπω· Σειρ απαντειρ εαρχιτελη
εργατη^② σι απασιν 25
οπερ απευθε²

ওঁ প্রেরণ

παραχθήσις Φα- Adjectiva & Verba, quæ similitudinem, Propinquitatem
εργασίας — Proprietatem, Congruentiam, Commoditatem, Habi-
 litatem, Amicitiam, aut contrà significant; Dativum
 asciscunt.

[Quæ Habilitatem significant, sàpè asciscunt πέδος, ἐπί, eis cum Ac-
 cus. Aut Infinitivum.]

παραχθήσις ήμην — Verba Comitandi, Adorandi, Appropinquandi, Certandi,
 Colloquendi, Concedendi, Confidendi, Conversandi,
 Credendi, & Diffidédi, Dandi & Adimendi, Exprobandi,
 Gaudendi, Ignoscendi, Increpandi, Irafcendi, Jubendi &
 Mandandi, Hortandi, Minandi, Nunciandi, Obsequen-
 di & Repugnandi, Occurrendi, Placandi & Displicendi,
 Promittendi, Serviendi, Studendi, Sufficiendi, Utendi:
 Dativum asciscunt.

[σύνεστη ήμην] Composita cum σύ, & δοκοῖ πάρεστι, συμβάνει, è priore re-
 δοῦς Dativū asciscunt. ὑπάρχει αρχεῖ - ἐγχωρεῖ, ἀρχῆ-
 Irē hæc Impersonalia γεν. αὐτοκεῖ, συμφέρει } gula nota
 lunt. *

όμωντές οὐ σεβέσται Verbalia in τέ Θ., τέ αι, Dativum personæ asciscunt. [τέον et-
 jam Accusativum rei.]

δημιουργήσεις νικη Dativum Modi, Causæ, Instrumenti, Nomina & Verba
 asciscunt. [Accedit sàpè Prepositio.]

συνέργεια τείχας ἐπι Quæ Mensuram, Spacium, Durationem significant, Accu-
 lativum asciscunt. [Interdum Dativum.]

ἐλεγήσας αὐθωπτες Verba Blandiendi, Celandi, Commonefaciendi, Miserendi
 Pudendi, Rogandi, Vestiendi, Vescendi, Accusativum
 asciscunt. [Excipe δε ομαι, rogo, cum Genitivo.]

Ubique Accusativus locum habet, ubi fabintelligi potest
 κατοι.

Accusativum item admittit quodlibet Verbum, Nominis
 sui derivati (vel primitivi.)

Impersonalia ἀνήκει, δεῖ oportet κατα λαμβάνει, κατεπείγει,
 μένει, ὁ φείλει: φιλεῖ, λέγει Accus. asciscunt, πέπει & τρέσσει,
 Dativum & Accusativum.

Dativus

παραχθήσις ήμηπος φα-
 εργασίας.

* ἐκλέπτει
 μένει
 διαφέρει
 μέλει
 μεταμέλει

cum Dativo perso-
 nae & Genitivo rei.

Accusativus

SPE

SPECIALIS Constructio PARTICULARUM Inflexibilium.

πᾶς γῆς; ἀποτέλλεται μέρας. ἐνθύεσθε δέ πνυσμότερότερος; πέωνι
τιμάσθε. ἐφεξῆς τοῦ ἑνὸς. ἀλλις λόγων, δύματος δίκην.
πυρός τέσσον, μάλιστα τῷ Φύσεως. μάλιστα πάντων.
τέγυνος, πορρών, ἐνώπιον, πάροιθε, ἔως, μέχρι, ἕλλοι, ἔστω
τέξω, σκητός, ἐνδοθή, ἐνδον, μετέξυ, κυκλόθεν, δίχα,
χωραῖς, ἀνευ, πλὴν, ὅδις, πάρεξ, ἐνεκα, καὶ εν,
τένεκεν, κρύψα, λαθεῖσθαι, κρύβθαι αἰτεῖνται.
εἰς ἄδειαν. ἢν ἄδεια.
πολὺν ἐλθεῖν αὐτὸν.

ἢ μὴ πιστεύσω.
ὡς μάλιστα. ὅπις μάλιστα. ὡς ὅπις μάλιστα.

εἴθε ἔχει φαίνει utinam scripsi! εἴθε γράφοιμι.
utinam scriberem!
ἔως ἐπείσθε. ἔως ποιήσειε. ἔως ποιητή. ἔως ποιήσου.
μὴ ποιήσει. μὴ μείνῃς. μὴ κλέπτειν.

δεῖδωι μηδὲ δίηται.
εἰ μένει. εἰ μένοι. εἰ μένῃ.

μηδεὶς γράφων οὐδὲ ἔξαλεψθε.
καί τοι θεός ὁν, τέθυηκε. { τέγυνος
ἐπέπειδη, ἐπειδάν } { τέγακτε
τέγακτος, ὅταν } { τέγακτε
τέγακτος } { τέγακτος } { τέγακτος }
αἰς, ὥστε ————— { τέγακτος }
Φεῦ θλόγγος! Βαβαὶ τὸν αὐτοκυνήτον! ὅμοι θλόγγοι
τὰν κεντράνει πίδων! αἱ τοῖς κεντροῖς ἐπίλιδας!
ιῶ μοι. οἷμοι.

Adverbia Loci, Temporis, Numeri, Ordinis,
Quantitatis seu Copiae & Inopiae, similitudini-
nis & comparationis; Genitivum asciscunt.
Præpositiones cæteræ supradictæ non enumeratae,
Genitivum asciscunt. [χαράν, δίκην, postponū-
] Sed ὅμε & ὅμα, Dativum. (tur.

εὶς & εἰς λαρναῖς defectivæ ponuntur cū Genitivo loci.
πεῖν & πεῖν Infinitivū asciscunt. [Interdum etiam
Indicativum.]

Accusativum Adverbia jurandi, νη, μα.
Negatio geminata fortius negat.
Particulæ ὡς, ὅπις, eleganter praponuntur Super-
lativo Adverbii.

Adverbia Optandi de re præterita Indicativum
asciscunt: De futura, Potentiale.

ἴως, omnes Modos admissit, præter Imperativū.
μὴ, (prohibitivum) Imperativum asciscit. [Inter-
dum & alios modos.]

μη, cū Verbis Meruēdi, affirmat (sicut apud Latinos)
Conjunctiones, εἰ, εἰστε, ὅταν, ὅτι, Indicativum,
asciscunt Potentiale, ————— Subjunctivū.

* Av Potentiali eleganter additur.
Καίπεται & Καίτοι λαρναῖς Participiū adduntur. Καίπεται
(Subjunctivo:

Causales, ὅπις, ἐπειδή, ἐπειδάν, Indicativum asciscunt
in sensu dicitur: Sed in oblique etiam alios
Modos.

Ινα, Οπως, ὅταν, frequenter asciscunt Subjunctivum.
[Etiā Indicativum & Potentiale.]

Ως, Ωστε, frequenter Infinitivū. [Etiā alios Modos.]

Φεῦ, Βαβαὶ σίμοι Genitivum —————

ὦ, Genitivum, Nominativū, Vocativū asciscunt.

αι, Genitivum, & Accusativum —————

ιῶ, οἱ, Dativum —————

Allia.

Alia Quadam OBSERVATIONES.

Nomina Lœcorum construuntur additis Præpositionibus. (non ut apud Latinos nudis Casibus.)

Derivata sequuntur constructionem suorum Primitiorum, ut apud Latinos.

Participia in Græcâ lingâ sunt creberimi usus, & loco Gerundiorum, Supinorum, Conjunctionum (Etsi, Cùm, Quid, Postquam, Ut finale) eleganter usurpantur.

Sut : ἦκο αἰμυνῶν, venio opitulatus, opitulandi causâ, ad opitulandum, ut opituler.
δῆλος ἐστι συνφανῶν, manifestum est, quod calumniatorem agat.
οὐ μὴ διδόγει δεομένω, οὐδὲ ἀντὸς λήψει δεόμενος, qui non dat indigenti, nec ipse accipiet,
cum indigebit, &c.

* Getundia Latinorum obliqui casus exprimuntur per Infinitivum & Articulum, cum vel sine Præpositione, ut:

*τὰς τῷ λέγειν, ad dicendum,
 τῷ λέγειν, in dicendo.
 τῷ δὲ δεῖξαι, à videndo.*

Sic Supina quoque, ut *αἰχμὴ λέγειν, turpe dicitu.*

ARTICULUS distinguit & declarat præsentim geminatus. Sive integrâ sive defectivâ constructione (ut ὁ γὸς ὁ μονογενὴς.)

Defectivâ, quando scilicet subintelligi potest *ων, πράγμα &c.* ut *οἱ περὶ Πλάτωνα, scilicet οὐποι.*

(*τὰ τῶν αἰθρώπων, scilicet πράγματα.*)

In defectivo usu sâpe Ad *οἱ τοῦ Πλάτωνα, Platonici.*

jectivum latet: ut — *τὰ τῶν αἰθρώπων, Humana negotia, μὲν, majores nostri, &c.*

Articuli diverso Casu in eadem constructione, pulcrè conjunctim præponuntur. (ut τεθεὶς γὸς.)

Articulus sâpe vim habet Relativi & integrum sententiam continet, (*ut αἱ ηδοναι αἱ μετὰ δόξη, voluptates quæ sunt cum honestate conjunctæ, πατὴρ οὐ εγενόιτο, pater qui est in cœlo.*)

οἱ μὲν, οἱ δὲ, in partitionibus diversâ membra constituit.

(ut, τὰ μὲν αἰδίσαι, τὰ δὲ φθαρτὰ, *Quadam sunt aeterna, quadam caduca.*)

[Item, οἱ μὲν, ἐπεροι δὲ, εἴναι μὲν, οἱ δὲ. πνὲμα μὲν, πνὲμα δὲ. οἱ μὲν τις, οἱ δὲ τις. οἱ μὲν, εἴπερος δὲ πιστός μὲν, οἱ δὲ.

οἱ μὲν. πνὲμα δὲ. Εἴπεροι μὲν, οἱ δὲ. Adverbialiter, cùm, tūm, τὸ μὲν, τὸ δὲ. τὸ μὲν πι, τὸ δὲ πι. τὴν μὲν,

τὴν δὲ.

Inter Adjectivum πᾶς, ὅλος, ὁδε, ὑπτός, ἐκεῖνος, αὐτός, πιστός, ποστός, & Substantivum, eleganter interponitur Articulus, ut *πάντες οἱ αἰθρώποι.*

* Articulus cum Infinitivo exprimit Substantivum, Gerundium, Supinum.

F I N I S.